

draudzes "Dieva mājas" misijas vēstule

Mūsējie misijā

www.dievamajas.lv

Kristus Mācekļu Skola atpakaļ no Krievijas

Ivo Bražis

 ${\sf S}$ veiki mīļie! Nu ko, līdz KMS izlaidumam ir palikušas tikai dažas dienas!

Jau divas nedēļas visa komanda esam Latvijā. Atklāti sakot, esmu baigi noguris gan fiziski, gan emocionāli. Kad atgriezāmies, mūs vēl gaidīja viena lekciju nedēļa. Man tā bija piepildījuma devēja! Pirmā reakcija, kad uzzināju, ka būs lekcijas, bija: "Atkal žurnāls!", jo par katru lekcijas nedēļu mums jāraksta apkopojums; bet viss bija labi! Skolotājs bija Džozefs Vatsons, tēma – Dieva mērkis un nodoms. Tieši tas, kas vajadzīgs, beidzot Kristus Māceklu skolu! Pēc tam priekšā vēl bija gara misijas nedēļa Liepājā - Tjebbo prakse! Es tiešām biju sajūsmināts par šo nedēļu - zināju, ka satikšu vīrus un draugus no rehabilitācijas centra, un ka šī nedēļa būs smaga, bet svētīta! Biju tiešām priecīgs, kad uzzināju, ka šajā praksē būs mūsu draudzes komanda! Super!

Dievs tiešām ir labs! Viņš ir rūpējies par mums dienu no dienas, devis mums cilvēkus, kas meklē atbildes, patiesību un jēgu dzīvei, un lietojis mūs viņu dzīvēs. Varbūt mēs neredzēsim augļus, bet zinām, ka sēkla ir sēta un ka to jāsāk apliet! Skola jau ir nomaksāta - tikai pasakoties Dieva žēlastībai un uzticamībai, un jūsu lūgšanām un atbalstam. Dievs ir labs! Esmu no sirds laimīgs!

Bet ziniet ko, mīļie, mana KMS nebeidzas, tā tikai sākas! Kad beigsies šī skola, sāksies īstā dzīves prakse, man tikai jāļauj lietot Dievam to, ko Viņš man ir mācījis un ieguldījis manī!

KO TĀI ĀK?

Esmu iesniedzis anketas "Jaunatnes ar Misiju" organizētajai Bībeliskās Padomdošanas skolai (24.03. - 07.09.2013, kuras teorijas dala notiks Liepājā), un šobrīd gaidu atbildi no vadītājiem! Pēc KMS gribu pāris dienas kalpot rehabilitācijas centrā Kuldīgas rajonā, ko vada Naira un Juris Škoni, un (protams) atpūsties!

Atbalstīt finansiāli: Indra Trumpeniece; LV28HABA0551021534677; 300874-12881; Ziedojums Ivo Brazim Kontakti: ivobrazis@gmail.com

Februāris atkal bija daudz izaicinājumu un piedzīvojumu laiks. Mēneša sākumu pavadījām vēl Borodino, Krievijā, kur bija pārsteigums uzzināt, ka pilsētā runā, ka esam sektanti, tādēļ tika aizvērtas durvis iet skolā mācīt angļu valodu. Bet Dievs jau nekad nenokavē, jo šis laiciņš, ko pavadījām skolā, deva lieliskus kontaktus ar jauniešiem. Bija fantastiski redzēt draudzē kopā sanākam daudz jauniešu. Īpašs laiks bija dodoties uz latviešu ciematiņu, kurš atrodas pusceļā no Borodino uz Krasnojarsku. Bija jauki klausīties šo sieviešu stāstos, kopīgi dziedot un dzirdot tādu riktīgi senu latviešu valodu. Ticu, ka Dievs aizskāra arī šo sieviešu sirdis. Četras dienas pavadījām arī Krasnojarskā, kur bija iespēja vadīt angļu valodas klubus, kalpot un pavadīt laiku rehabilitācijas centrā.

Atgriežoties Latvijā, mums bija lekciju nedēļa, kas nenotika pirms tam, jo pasniedzējs nedabūja vīzu. Bet Dievs vienmēr zina labāk, un šī nedēļa bija ļoti īpaša un īstajā laikā. Pārsvarā tika runāts par to, kā tas ir – dzīvot kā Dieva bērniem, nevis kā bāreņiem, un kā sapņot lielus sapņus kopā ar Dievu. Un tad, pēdējo nedēļu pavadījām Liepājas praksē. Šogad tur mācījos vienkārši būt kopā ar cilvēkiem, jo pārsvarā apciemojām vecos un vientuļos. Mani uzrunāja daudzu cilvēku teiktais: "Esmu viens pats, neviens pie manis nenāk un nekad neviens neko par brīvu man nav devis". Un asaras šo cilvēku acīs, kad lūdzām par viņiem. Īpaši bija nest šiem cilvēkiem cerību, ka viņi nav pamesti un aizmirsti, jo Dievs nekad nepamet. Vēl piedalījos programmā cilvēkiem ar redzes problēmām un kustību traucējumiem. Man tas bija ļoti īpašs laiks, jo tie ir cilvēki, ko Dievs licis manā sirdī - kam gribu kalpot. Šī Liepājas prakses nedēļa atkal atgādināja, ka jāstaigā un jādara lietas Kristus mīlestībā - nav nozīmes, cik lielas vai mazas tās ir, jo pat lielākā lieta, ko tu dari bez mīlestības, nav nekas. Vispār, lai kur būtu šī mēneša laikā, mācījos izdarīt mazas izvēles, iet un darīt, teikt "jā" Dievam. Pāri visam, kas ir noticis un darīts, arvien vairāk ieraugu, ka svarīgākais ir būt pie Jēzus kājām, no tā viss pārējais izriet. Tad vairs nav svarīgi vai tu ej evaņģelizēt, vai strādā veikalā pie kases, jo tu nes sevī Dieva valstību un izplati Kristus saldo smaržu visur, kur ej. [2.Kor.14-15]

Kopumā esmu ļoti pateicīga par visu šo laiku un visu, ko Dievs ir darījis manī un caur mani. Lai arī tas nebija viegls laiks, tomēr esmu priecīga par iespēju un to kā Dievs vada un veido manu dzīvi.

Un Dievs TIK ļoti uzticams ir, un man ir nomaksāta visa skolas maksa. Paldies Dievam un draudzei, un visiem tiem, kas mani atbalstīja.

KO TĀLĀK?

Nezinu, kur mani satikt varēs, bet labprāt kopā uzēstu saldējumu. Nākotnes plāni pagaidām vēl nav īsti skaidri, ir kādas domas, ko varētu darīt, bet vēl īsti lēmumu pienēmusi neesmu. Esmu atvērta visam, kur Dievs tālāk vedīs.

Atbalstīt finansiāli: LV36UNLA0050008449582; 291188-12856

Kontakti: whengodleads.blogspot.com; 29845146; eliina128@gmail.com

Čau mīļie.

Ir iesākusies pēdējā skolas nedēļa, bet es to īsti vēl nespēju aptvert. 19. februārī atgriezāmies no Krievijas uz Latviju. Pēdējo laiku Krievijā pavadījām Krasnojarskā (pilsēta ar 1milj.iedz.). Dzīvojām pie ģimenēm, jo tur pašlaik "Jaunatnē ar Misiju" kalpo tikai divas ģimenes (ar viņiem jautrības un humora nekad netrūka). Bija aizraujoši atbalstīt viņus kalpošanas darbā. Man Krasnojarska bija visizaicinošākais laiks visā praksē - bija ļoti intensīvs kalpošanas laiks, nebija ne laika ēst, ne īsti gulēt. Tas tādēļ, ka tur pavadījām tikai 5 dienas un gribējām maksimāli izmantot laiku. Kalpojām rehabilitācijas centrā, stāstījām prezentāciju par Latviju angļu valodas kursu laikā, pavadījām laiku sociālajā centrā, kuru apmeklē bezpajumtnieki - palīdzējām visādi praktiski un arī pavadījām laiku sarunās un aizlūgšanās. Jauki, ka varējām arī apskatīt Krasnojarskas pilsētu un skaistos dabas skatus.

Visspilgtākais laiks no Krasnojarskas bija ciematiņa Suhanoja apmeklēšana, kur dzīvo latvieši. Jau ierodoties Krievijā es visu laiku vēlējos aizbraukt uz vietu, kur dzīvo Sibīrijas latvieši. Esot Borodino, mūs apciemoja Krasnojarskas JAM vadītājs Gerijs, kurš teica, ka vēlas latviešus aizvest uz kādu latviešu ciematiņu. Mana sirds tajā brīdī gavilēja. Bija tik brīnišķīgi dzirdēt senlatviešu valodu Krievijas vidienē. Un neaprakstāma ir tā sajūta, kad dalījāmies ar Dieva vārdu, liecībām, un kā uz atvadām kopā dziedājām latvju ziņģes.

No Krasnojarskas ar lidmašīnu devāmies uz Pēterburgu un pēc divām dienām ar vilcienu uz Latviju. Atpūtas vietā nākamajā dienā bija atkal lekciju laiks, jo šim skolotājam pirms tam neiedeva vīzu uz Krieviju, bet mēs tik ļoti vēlējāmies šīs lekcijas, ka turpinājām lūgt un Dievs gādāja, ka skolotājs tiek uz Latviju.

Pēc lekcijām lecām iekšā nākamajā piedzīvojumā - Liepājas praksē. Tur pavadījām 8 aizraujošas dienas. Dieva Svētā Gara vadība tur bija acīmredzama. Stāsti un liecības, kas lika straujāk pukstēt sirdij. To nevar uzrakstīt vienā teikumā. Ticu, ka daudzus no šiem stāstiem jau esat dzirdējuši.

Slava Dievam un paldies ikvienam, kas atbalstīja lūgšanās un praktiski - man ir nomaksāta visa skolas maksa. Svētības un uz drīzu tikšanos!

KO TĀLĀK?

Esmu pilnīgi atvērta jaunam sākumam manā dzīvē. Pēc skolas šo gadu vēlos pavadīt misijas darbā. Aicinu turpināt lūgt arī par skaidru Dieva vadību, ko darīt pēc skolas un, ja vēlaties, arī atbalstīt finansiāli, jo misijas darbam būs nepieciešamas finanses. Iespējams, ka palikšu organizācijā "Jaunatne ar Misiju", iesaistīšos nākošā gada Kristus mācekļu skolā un, ja būs iespējams, centīšos apciemot un vēlāk sadarboties ar Krakovas (Polijā) Jaunatnes ar Misiju bāzi, jo pagājušā gadā kalpojot šajā pilsētā ielu evanģelizācijā, šī pilsēta iekrita sirdī. Pagaidām par to visu esmu lūgšanās.

P.S. Ja vēlies mani satikt pēc skolas, droši zvani vai raksti!

Atbalstīt finansiāli: LV83UNLA0050002055951; 050686-11071

Kontakti: 29526186; arta.ivanova@inbox.lv

Īrija Inta Molotanova

Vēl viens mēnesis ir palidojis... Šis laikam bijis viens no grūtākajiem mēnešiem, kopš esmu šeit Īrijā. Skatos atpakaļ uz aizvadīto mēnesi un redzu, cik Dievs ļoti ir strādājis un turpina strādāt pie manis - manas attieksmes, rakstura un sirds...

Šajā mēnesī turpināju kalpot pilsētas bērniem ar programmām piektdienās. Tik īpaši ir mirkļi, kad mazās sirsniņas uzticas, kad pēkšņi mazais ķipars sāk stāstīt lietiņas, kas viņam vai viņai ir uz sirds.... Tie stāsti brīžiem ir tādi, ka liekas - sirds salūzīs gabalos... Un tad rodas jautājums: "Kāpēc tā jābūt?" Bet tā ir tik unikāla iespēja kopā ar bērniem lūgt un stāstīt, cik ļoti Jēzus viņus mīl. Un ne tikai stāstīt, bet vienkārši viņus mīlēt ar to mīlestību, ko Dievs devis man pret šiem bērniem. Es, iespējams, līdz galam nemaz neaptveru, cik šī kalpošana ir viņiem svarīga...

Pagājušais mēnesis bija piektais mēnesis, kad devos pa dažādiem pilsētas rajoniem stāstīt cilvēkiem par Jēzu. Šī ir viena no grūtākajām kalpošanām, jo reti var redzēt augļus... Bet neskatoties uz to, katru (un tiešām ar to domāju katru!) reizi, Dievs turpina caur satiktajiem cilvēkiem vai situācijām rādīt, ka tas ir Viņa plāns. Ir bijušas daudzas iespējas stāstīt cilvēkiem par Jēzu, kā arī par viņiem lūgt. Un turpinu lūgt un ticēt, ka šajā pilsētā no šīs kalpošanas ir augļi, lai gan manām acīm tie varbūt nav tik viegli ieraugāmi.

Turpinu kalpot arī dažādās draudzes kalpošanās - draudzes ofisā un dažādās kalpošanās svētdienās. Kā viens no lielākajiem priekiem un Dieva sirds nastām ir mani mīļie jaunieši, kuriem turpinām kalpot piektdienu vakaros. Jauniešu vadītāju komanda esam tik daudz stāvējuši uz ceļiem Dievs priekšā un lūguši par izmaiņām jauniešos, par to, lai viņi nodod savas dzīves Jēzum... Tik ļoti ir sāpējusi sirds, redzot, ka jaunieti uz jauniešu vakaru atved viņa/as kristiešu vecāki, bet jaunietim/jaunietei "ne silts, ne auksts" ne par slavēšanu, ne Vārdu... Pēdējās divas nedēļas ir bijušas ļoti lielas izmaiņas jauniešos, tik skaidri varēja redzēt, kā Svētais Gars darbojas jauniešu vakaros. Pirms divām nedēļām 8 jaunieši jauniešu vakarā pieņēma Jēzu... Jaunieši, kuri parasti ar bija ar vienaldzīgām sejām, tagad stāvēja uz ceļiem, slavēja un lūdza Dievu. Tā bija viena no spēcīgākajām pieredzēm, kāda man līdz šim ir bijusi, kalpojot Īrijā. Arī pagājušajā nedēļā, kad man bija iespēja sludināt jauniešiem, Dievs ļoti spēcīgi uzrunāja jauniešus... Tā ir milzīga privilēģija - būt Dieva lietotai, redzēt, kā mūsu Tētis samīļo, iedrošina, mierina, dziedina un runā uz jauniešiem!Februārī notika arī divi lieli plānošanas un organizēšanas darbi diviem lieliem notikumiem. Pirmkārt, komanda no šīs draudzes aprīlī uz desmit dienām dosies uz Indiju kalpot bērniem, jauniešiem, sievietēm, mācītājiem, bezpajumtniekiem, prostitūtām. Tāpēc ir daudz sagatavošanās darbu, lai šī komanda tiešām varētu doties uz Indiju sākot no rokdarbu un dāvanu sagatavošanas bērniem un jauniešiem, līdz komandas lidmašīnas bilešu, vīzu u.c. lietu sagatavošanai. Otrkārt, marta beigās rīkosim trīs dienu garu jauniešu nedēļas nogali, kurā ticam, ka Dievs darīs lielas lietas. Turpinu būt laimīga un pārsteigta, kā Dievs darbojas šeit Īrijā. Jo ilgāk te esmu, jo vairāk redzu, cik ļoti šai zemei ir vajadzīga cerība, kas nāk tikai no Jēzus!

Lūgšanu vajadzības

- Par maniem jauniešiem un jauniešu nedēļas nogali, kurā ar Vārdu kalpos Kristaps Āboltiņš un slavēšanu vadīs Lana Ludiņa. Lai Dievs turpina darīt Savus brīnumu darbus viņos. Lai Dievs dod gudrību man un pārējai komandai kā turpināt kalpot jauniešiem;
- Lai gan palieku šeit līdz augusta beigām, jau šobrīd ir aktuāls jautājums, ko un kā man darīt tālāk pēc augusta. Lai Dievs runā un rāda, ko tālāk...;
- Par manu finansiālo situāciju;
- Lai Dievs turpina mainīt manu attieksmi, raksturu un sirdi...
- Lai Dievs turpina lietot mani šeit dažādās jomās, lai dod gudrību, mīlestību un būt par svētību vēl vairāk cilvēkiem.

Finansiālās vajadzības: Līdz augusta beigām vēl nepieciešami 800 lati.

Atbalstīt finansiāli: LV89HABA0551013543786; 090689-11638

Kontakti: +37129843198; +353864464055; inta.molotanova@gmail.com; manairija@blogspot.ie. **Adrese Īrijā:** 20 Whitethorn Close, Letterkenny, Co. Donegal, Ireland Es ļoti gaidīšu ziņu no Tevis!